

مقایسه ریزنشت سیستم‌های ادهزیو آسان‌سازی شده در حفرات سرویکالی دندان‌های شیری

دکتر شیوا مرتضوی^۱، دکتر آناهیتا هراتیان^۲، دکتر مهرداد کاظمیان^۳، دکتر پوران صمیمی*

چکیده

مقدمه: امروزه در دندان‌پزشکی کودکان تقاضا برای استفاده از ترمیم‌های هم‌رنگ دندان افزایش یافته است. از آنجایی که کاربرد سیستم‌های ادهزیو اچ و شستشو حساس و وقت‌گیر است، تمایل زیادی به جایگزینی آنها با سیستم‌های ادهزیو آسان‌سازی شده به وجود آمده است. هدف این پژوهش، مقایسه ریزنشت حفرات کلاس ۵ ترمیم شده با کامپوزیت در دندان‌های شیری با استفاده از سیستم‌های ادهزیو آسان‌سازی شده بوده است.

مواد و روش‌ها: در این پژوهش تجربی، در ۶۰ دندان کاین شیری حفرات استاندارد کلاس ۵ در سطح باکال به شکلی تراش داده شد که لبه انسیزالی در مینا و لبه لثه‌ای در عاج واقع شود. دندان‌ها به صورت تصادفی به چهار گروه پانزده تایی تقسیم شده، به شرح زیر ترمیم شدند: گروه ۱ با OptiBond Solo Plus، گروه ۲ با Clearfil SE Bond، گروه ۳ با Clearfil S³ Bond و گروه ۴ با Xeno IV. حفرات با کامپوزیت Filtek Z250 ترمیم شدند. پس از مراحل آماده‌سازی، نمونه‌ها در زیر استریومیکروسکوپ با بزرگنمایی ۳۲X مورد ارزیابی ریزنشت قرار گرفتند. داده‌های پژوهشی با استفاده از آزمون Kruskal-Wallis، Mann-Whitney و Wilcoxon Signed Ranks و با استفاده از نرم افزار SPSS در سطح معنی‌داری ۹۵ درصد آنالیز شدند.

یافته‌ها: در ریزنشت لبه مینایی بین گروه‌های ۱ و ۴ با گروه ۳ اختلاف معنی‌داری وجود داشت ($p \text{ value} = ۰/۰۰۵$). ریزنشت لبه عاجی در گروه ۱ با گروه‌های ۲ و ۴ اختلاف معنی‌داری نشان داد ($p \text{ value} = ۰/۰۰۱$). بیشترین ریزنشت لبه عاجی در گروه ۱ مشاهده شد. میانگین ریزنشت لبه مینایی در گروه‌های ۱ و ۴ به صورت معنی‌داری از لبه عاجی همان گروه کمتر بود.

نتیجه‌گیری: در جلوگیری از ریزنشت لبه مینایی ادهزیو، گروه ۱ و ۴ با قدرت اسیدی زیاد موثرتر بودند. گروه ۳ با قدرت اسیدی ملایم در جلوگیری از ریزنشت لبه مینایی موثر بود و بهترین نتایج را در حذف ریزنشت لبه عاجی نشان داد.

کلید واژه‌ها: ریزنشت، ادهزیو آسان‌سازی شده، ادهزیو سلف اچ، حفرات سرویکالی، دندان‌های شیری.

* دانشیار، گروه دندان‌پزشکی ترمیمی و زیبایی، دانشکده دندان‌پزشکی و عضو مرکز تحقیقات پروفیسور ترابی نژاد، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران. (مؤلف مسؤول)
samimi@dnt.mui.ac.ir

۱: استادیار، گروه دندان‌پزشکی کودکان، دانشکده دندان‌پزشکی و عضو مرکز تحقیقات پروفیسور ترابی نژاد، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران.

۲: متخصص دندان‌پزشکی کودکان، اصفهان، ایران.

۳: متخصص دندان‌پزشکی ترمیمی و زیبایی، اصفهان، ایران.

این مقاله در تاریخ ۸۹/۵/۱۹ به دفتر مجله رسیده، در تاریخ ۸۹/۸/۱۶ اصلاح شده و در تاریخ ۸۹/۹/۲ تأیید گردیده است.

مجله دانشکده دندان‌پزشکی اصفهان
۱۳۸۹، ۶(۴): ۲۵۰ تا ۲۵۸

مقایسه ریزنشست سیستم‌های ادهزیو آسان‌سازی شده در حفرات ...

دکتر شیوا مرتضوی و همکاران

مقدمه

امروزه در دندان پزشکی کودکان تقاضا برای استفاده از ترمیم‌های همرنگ دندان به شدت افزایش یافته است [۱-۲]. ترمیم‌های کامپوزیتی دارای حساسیت تکنیکی زیادی هستند و میزان شکست زیادی در دندان‌های شیری برای آنها گزارش شده است [۲]. این مسأله به عدم همکاری کودکان مربوط است که به دست رفتن ایزولاسیون و افزایش ریزنشست لبه‌ای ترمیم منجر می‌گردد. ریزنشست به عنوان یک عامل اصلی در دوام ترمیم محسوب می‌شود و هدف اصلی در دندان پزشکی ترمیمی، کنترل ریزنشست لبه‌ای است که ممکن است به پوسیدگی ثانویه، تغییر رنگ لبه‌ای یا آسیب پالپی منجر شود [۳-۴]. پژوهشگران از ریزنشست به عنوان معیاری برای ارزیابی کارایی ماده ترمیمی در حفره دهان استفاده می‌کنند [۵]. اندازه‌گیری نفوذ دای در برش‌های دندان ترمیم شده، رایج ترین تکنیک برای ارزیابی ریزنشست در حد فاصل دندان و ترمیم است [۶-۷]. برای پیشگیری از پدیده ریزنشست و تبعات آن، وجود سیل طولانی مدت ماده ترمیمی ضروری است [۸]. در تقسیم بندی قدیمی سیستم‌های ادهزیو، شش یا هفت نسل در نظر گرفته می‌شد؛ اما در تقسیم بندی جدید، ادهزیوها بر مبنای تعداد مراحل کاربرد بالینی و چگونگی واکنش آنها با دندان تقسیم بندی شده‌اند [۹]. بر این اساس، سه دسته ادهزیو شامل ادهزیوهای Etch and Rinse، ادهزیوهای Self-Etch و ادهزیوهای Glass-Ionomer مشخص شده‌اند.

سیستم‌های ادهزیو سلف اچ یک جزیی یک مرحله‌ای، براساس تقسیم بندی قدیمی نسل هفتم نامیده می‌شوند که در آنها مراحل کاندیشنینگ، پرایمینگ و کاربرد رزین ادهزیو ترکیب شده‌اند، ولی برخلاف نسل ششم نیاز به مخلوط کردن جداگانه ندارند [۱۰]. از آنجایی که استفاده از سیستم‌های ادهزیو توتال اچ سنتی حساس و وقت گیر است، در دندان پزشکی کودکان تمایل زیادی به جایگزینی آنها با سیستم‌های ادهزیو سلف اچ به وجود آمده است. به این ترتیب، با حذف مرحله اچینگ امکان آلودگی کاهش می‌یابد و با حذف مرحله شستشو و خشک کردن و به کار بردن رزین ادهزیو در مرحله‌ای جداگانه، زمان کاربرد بالینی ماده کمتر خواهد شد [۱۱].

Atash و همکار [۱۱] در سال ۲۰۰۴ ریزنشست حفرات کامپوزیت کلاس ۷ در مولرهای شیری را با استفاده از

ادهزیوهای نسل ششم (I Bond, Optibond Solo Plus, Prompt L-Pop, Xeno III, Clearfil SE Bond) و ادهزیو چند مرحله‌ای Scotch Bond I مقایسه نمودند. در بین ادهزیوهای سلف اچ، Xeno III بهترین سیل لبه‌ای مینایی و عاجی را نشان داد. Prompt L-Pop و Xeno III که هر دوسلف اچ یک مرحله‌ای هستند، کمترین ریزنشست لبه‌ای مینایی و عاجی را در مقایسه با Scotch Bond I و Clearfil SE Bond نشان دادند [۱۱].

هدف این پژوهش، مقایسه ریزنشست حفرات کلاس ۷ (سرویکالی) ترمیم شده با کامپوزیت در دندان‌های شیری با استفاده از دو سیستم ادهزیو سلف اچ یک مرحله‌ای نسل هفتم با یک سیستم سلف اچ دو مرحله‌ای نسل ششم و یک سیستم Etch and Rinse نسل پنجم می‌باشد.

مواد و روش‌ها

این پژوهش، یک پژوهش تجربی Invitro و بدون جهت بود که بر روی ۶۰ دندان کانین شیری سالم، فاقد پوسیدگی یا ترمیم و نیز فاقد ترک واضح و رنگدانه سطحی و بدون ناهنجاری صورت گرفت. دندان‌ها پس از تمیز کردن با برس و خمیر پروفیلاکسی و حذف الیاف پرپودنتال با تیغ جراحی، در محلول کلرامین T ۱ درصد در دمای اتاق نگهداری شدند. یک حفره استاندارد کلاس V به وسیله فرز الماسی فیشور (D & Z, Germany) به طول مزبودیستالی ۳، عمق ۱ و ارتفاع ۳ میلی‌متر در سطح باکال هر دندان تراش داده شد، به طوری که لبه انسیزالی حفره، ۲ میلی‌متر بالای CEJ در مینا و لبه لثه‌ای حفره ۱ میلی‌متر زیر CEJ در عاج واقع می‌شد. سپس در لبه مینایی یک بول کوتاه ۴۵ درجه به وسیله فرز شعله شمعی (D & Z, Germany) ایجاد گردید. لبه عاجی حفرات با زاویه ۹۰ درجه رها می‌شدند. دندان‌های تراش خورده به صورت تصادفی در ۴ گروه ۱۵ تایی قرار گرفتند و هر گروه به شرح زیر و براساس توصیه کارخانه ترمیم گردید.

گروه ۱ OptiBond Solo Plus (OBP): حفرات با اسید فسفریک ۳۷/۵ درصد به مدت ۱۵ ثانیه اچ شده، شسته شده، با فشار ملایم هوا خشک گردیدند. ادهزیو OBP (Kerr, Italy) به مدت ۱۵ ثانیه روی سطوح مینا و عاج به کار برده شد و به مدت ۲۰ ثانیه کیور گردید.

گروه ۲ Clearfil SE Bond (CSB): ابتدا پرایمر سلف اچ

دکتر شیوا مرتضوی و همکاران

مقایسه ریزنشست سیستم‌های ادهزیو آسان‌سازی شده در حفرات ...

درجه ۱: نفوذ رنگ کمتر از نصف دیواره ژئریوال یا انسیزال (شکل ۲).

درجه ۲: نفوذ رنگ بیشتر از نصف دیواره ژئریوال یا انسیزال (شکل ۳).

شکل ۱. درجه (۰) ریزنشست

شکل ۲. درجه (۱) ریزنشست

شکل ۳. درجه (۲) ریزنشست

سیستم CSB (Kuraray, Japan) روی تمام سطوح به مدت ۲۰ ثانیه به صورت مالشی به کار رفت و پس از خشک نمودن، عامل باندینگ روی سطح حفره قرار داده شد و به مدت ۱۰ ثانیه کیور گردید.

گروه ۳ Clearfil S³ Bond (CS³B): ادهزیو CS³B (Kuraray, Japan) در تمامی سطوح حفره قرار داده شد و بعد از گذشت ۲۰ ثانیه با فشار ملایم هوا خشک شد. سپس به مدت ۱۰ ثانیه کیور شد.

گروه ۴ Xeno IV (Xe IV): ادهزیو Xeno IV (Dentsply, USA) به مدت ۱۵ ثانیه و به روش اسکراب روی سطوح حفره به کار برده شد. سپس لایه دومی از ادهزیو به همان شیوه استفاده شد و سپس با فشار ملایم هوا به مدت ۵ ثانیه خشک شد. ادهزیو به مدت ۱۰ ثانیه کیور شد.

تمام حفرات با استفاده از کامپوزیت نوری Filtek Z 250 (3M ESPE, USA) و به روش لایه‌ای (Incremental Technique) ترمیم شدند. پس از انجام پروسه انکوباسیون در دمای ۳۷ درجه به مدت ۲۴ ساعت، اختتام و پرداخت نمونه‌ها با استفاده از فرزهای پرداخت کامپوزیت و دیسک‌های Soflex (3M ESPE, USA) انجام شد و نمونه‌ها به تعداد ۵۰۰ سیکل در دمای 2 ± 5 و 2 ± 55 درجه سانتی‌گراد (با ۳۰ ثانیه توقف در هر دما) ترموسیکل (KARA 1000, Tehran, Iran) شدند. سپس آپکس دندان‌ها توسط موم چسب سیل شد، سطح دندان‌ها تا ۱ میلی‌متر اطراف لبه حفره ترمیم شده با دو لایه لاک ناخن پوشانده شد. گروه‌ها در ظرف‌های جداگانه به مدت ۲۴ ساعت در محلول نیترات نقره ۵۰ درصد و سپس به مدت ۲ ساعت در محلول ظهور تحت نور فلوروسنت قرار گرفتند. پس از برش، نمونه‌ها در زیر استریومیکروسکوپ (Wild MB, Switzerland) با بزرگنمایی X ۳۲ مورد ارزیابی ریزنشست قرار گرفتند. داده‌های پژوهشی با استفاده از آزمون Kruskal-Wallis و سپس آزمون Mann-Whitney و Wilcoxon Signed Ranks و با استفاده از نرم افزار SPSS در سطح معنی داری ۹۵ درصد آنالیز شدند.

یافته‌ها

میزان ریزنشست با استفاده از سیستم درجه بندی زیر تعیین گردید [۱۱].

درجه ۰: عدم نفوذ رنگ (شکل ۱).

جدول ۱. توزیع فراوانی درجات ریزنشست در لبه مینایی و

عاجی در گروه‌های مختلف

ادهزیو	ریزنشت	درجه ۰	درجه ۱	درجه ۲	درجه ۳
گروه ۱	مینایی	۸	۷	۰	
	عاجی	۰	۷	۴	۴
گروه ۲	مینایی	۸	۴	۳	
	عاجی	۵	۱۰	۰	۰
گروه ۳	مینایی	۲	۹	۴	
	عاجی	۱	۱۰	۳	۱
گروه ۴	مینایی	۱۱	۴	۰	
	عاجی	۲	۱۱	۱	۱

شکل ۴. درجه ۳ ریزنشست

درجه ۳: نفوذ رنگ در تمام طول دیواره ژنژیوال یا انسیزال و همچنین دیواره آگزیزال (شکل ۴).
توزیع فراوانی درجات ریزنشست مینایی یا انسیزال (Leak Inc) و عاجی یا ژنژیوال (Leak Gin) بین گروه‌های مختلف در جدول ۱ نشان داده شده است. آزمون Mann-Whitney نشان داد که در ریزنشست لبه مینایی بین گروه‌ها به شرح زیر اختلاف معنی‌داری وجود دارد: گروه ۱ با گروه ۳ ($p \text{ value} = ۰/۰۰۷$) و گروه ۴ با گروه ۳ ($p \text{ value} = ۰/۰۰۱$). بر اساس این آزمون، همچنین در ریزنشست لبه عاجی بین گروه‌های زیر اختلاف معنی‌دار مشاهده شد: گروه ۱ با گروه ۲ ($p \text{ value} = ۰/۰۰۱$)، گروه ۳ با گروه ۲ ($p \text{ value} = ۰/۰۱۳$) و گروه ۴ با گروه ۱ ($p \text{ value} = ۰/۰۱۴$). در لبه مینایی، درجه صفر (بدون ریزنشست) بیش از همه در گروه ۴ و کمتر از همه در گروه ۳ دیده شد. ریزنشست کامل (درجه ۳) در لبه مینایی هیچ کدام از گروه‌ها دیده نشد. با این وجود، همه گروه‌ها

درجاتی از ریزنشست را در لبه مینایی نشان دادند که در بین آنها نتایج گروه ۴ با ۱۱ مورد بدون ریزنشست، بهتر از سایرین بود. در هریک از گروه‌های ۱ و ۲، ۸ مورد بدون ریزنشست لبه مینایی مشاهده شد.

در ریزنشست لبه عاجی، گروه ۱ با گروه‌های ۲ و ۴ اختلاف معنی‌داری داشت که ضعیف‌ترین نتیجه یا بیشترین میزان ریزنشست لبه عاجی را نشان داد و بیشترین تعداد ریزنشست کامل (درجه ۳) در این گروه مشاهده شد (۴ مورد). در بین گروه‌های مورد پژوهش، تنها گروه ۲ از ریزنشست کامل جلوگیری نمود (بدون درجه ۳) و علاوه بر این، بیشترین تعداد موارد بدون ریزنشست هم به همین گروه مربوط بود (۵ مورد). در ریزنشست لبه عاجی، ریزنشست لبه عاجی گروه ۳ به طور معنی‌داری بیش از گروه ۲ بود. به این ترتیب، گروه ۲ بیش از سایر گروه‌ها از ریزنشست لبه عاجی جلوگیری نمود.

بحث

امروزه بیشتر تلاش‌ها برای ساده‌کردن فرایند چند مرحله‌ای باندینگ به کار می‌رود تا به این ترتیب حساسیت تکنیکی این مواد کاهش یابد. De Munk و همکاران [۱۲] در بررسی بالینی دوام باند سیستم‌های ادهزیو، همچنان سیستم‌های سنتی سه مرحله‌ای Etch and Rinse را به عنوان استاندارد طلایی ذکر کرده‌اند و تنها سیستم‌های سلف اچ دو مرحله‌ای را از لحاظ دوام باند بالینی به این سیستم‌ها نزدیک دانسته‌اند. پژوهش‌ها [۱۳] نشان داده‌اند که اسید اچینگ مینا اساساً سبب حذف ریزنشست لبه‌ای می‌گردد. در پژوهش حاضر، کاربرد سیستم توتال اچ دو مرحله‌ای OBP نتایج مطلوبی را در حذف ریزنشست لبه مینایی نشان داد. کاربرد اسید فسفریک ۳۷/۵ درصد باعث ایجاد تخلخل در سطح منشورهای مینایی شده، با ایجاد تگ‌های رزینی به ویژه میکروتگ‌ها، باعث ایجاد باند پایدار و مقاوم در مینا می‌گردد. در پژوهش حاضر، در ریزنشست لبه مینایی تفاوت معنی‌داری بین سیستم‌های ادهزیو گروه‌های ۱، ۲ و ۴ مشاهده نگردید؛ با این حال گروه ۴ بهترین نتایج را از لحاظ حذف ریزنشست لبه مینایی نشان داد. سیستم ادهزیو سلف اچ یک جزئی و یک مرحله‌ای Xe IV، با توجه به pH اسیدی حدود ۱/۴، به عنوان یک سلف اچ Intermediary strong شناخته می‌شود. الگوی اچینگ مینا

هر چند نتایج حاصل از این سیستم و عدم وجود درجه ۳ ریزنشست مینایی ممکن است نشانگر قابل قبول بودن میزان ریزنشست باشد، اما درجات ریزنشست این گروه به طور معنی‌داری در مقایسه با گروه‌های ۱ و ۴ ضعیفتر است.

سیستم ادهزیو استفاده شده در گروه ۲ نیز یک ادهزیو سلف اچ دو مرحله‌ای با قدرت اسیدی ملایم ($\text{pH} = ۱/۹$) می‌باشد. پژوهش‌های بسیاری [۲۲، ۱۲] سیستم سلف اچ دو مرحله‌ای CSB را از لحاظ موفقیت بالینی و دوام ترمیم موفق و نزدیک به استاندارد طلایی دانسته‌اند. هر چند قدرت اسیدی ملایم پرایمر این ادهزیو توانایی ایجاد الگوی اچینگ مشابه اسید فسفریک را ندارد، وجود منومرهای فانکشنال خاص (MDP)، با توانایی اتصال شیمیایی با ملکول‌های هیدروکسی‌آپاتیت، مزیت محسوسی برای این سیستم محسوب می‌شود. وجود MDP در ترکیب CSB، باند شیمیایی چشمگیری با هیدروکسی‌آپاتیت ایجاد می‌کند که از لحاظ هیدرولیتیک با ثبات است [۲۵-۲۳].

در مقایسه ریزنشست مینایی گروه‌های ۲ و ۳ تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد؛ هرچند نتایج گروه ۲ از لحاظ عددی بهتر بود. ساختار تک جزئی ادهزیو گروه ۳، وجود مقادیر زیاد آب، استفاده تک لایه‌ای از آن و قدرت اسیدی کمتر آن در مقایسه با گروه ۲، با وجود دارا بودن منومرهای MDP و فیلر در ساختار CS³B، ممکن است توجیه‌کننده نتایج ضعیف‌تر گروه ۳ باشد. یافته‌های پژوهش حاضر با استفاده از سیستم‌های توتال اچ و سلف اچ بر روی ریزنشست لبه مینایی دندان‌های شیری تا حدودی با نتایج پژوهش Atash و همکاران [۱۱] تطابق دارد. موفقیت سیستم‌های سلف اچ در حذف ریزنشست لبه مینایی ممکن است به پروسه هم‌زمان اچینگ و نفوذ منومر در این سیستم‌ها مربوط باشد. به طور کلی اثر سیستم‌های ادهزیو پژوهش حاضر در حذف ریزنشست لبه مینایی دندان‌های شیری با اثر این ادهزیوها در مینای دندان‌های دائمی تشابه دارد. این موضوع با مطالعه Atash و همکاران [۲۶] و پژوهش Ernst و همکاران [۲۷] همخوانی دارد.

نتایج ریزنشست لبه عاجی دندان‌های شیری در پژوهش حاضر نشان داد که بهترین نتایج از لحاظ حذف ریزنشست و تعداد نتایج صفر به گروه ۲ مربوط می‌باشد، به طوری که در مقایسه با گروه‌های ۱ و ۳، ریزنشست لبه عاجی به طور معنی‌داری کمتر بود.

با استفاده از منومر penta در Xe IV (که دارای گروه‌های فسفات است) و قدرت اسیدی این ادهزیو، به الگوی اچینگ مینا با استفاده از اسید فسفریک شبیه می‌باشد [۹]. همانگونه که ذکر شد، در گروه ۴ با توجه به دستور کارخانه سازنده دو لایه ادهزیو هر کدام به مدت ۲۰ ثانیه بر روی حفره به کار رفت. برخی از تولیدکنندگان تکنیک کاربرد مضاعف ادهزیو را باعث افزایش توانایی باندینگ دانسته‌اند؛ هر چند در این زمینه اختلاف نظر وجود دارد [۱۵-۱۴]. در پژوهش‌های اخیر مشخص شده است که برخی از ادهزیوهای All-in-one بدون فیلر، استحکام باند کمتری را در قیاس با سیستم‌های سلف اچ دو مرحله‌ای نشان داده‌اند. به همین جهت تکنیک کاربرد مضاعف در مورد برخی از این ادهزیوها توصیه شده است [۱۸-۱۶]. هنگام کاربرد ادهزیوهای سلف اچ یک مرحله‌ای بدون فیلر، از آنجا که این مواد پوشش خیلی نازکی ایجاد می‌کنند، ممکن است این ادهزیوها به علت اثر مهارکننده اکسیژن در پلیمریزاسیون خود دچار اختلال گردند [۱۹]. بنابراین کاربرد مضاعف ادهزیو بدون فیلر Xe IV در این پژوهش، از یک طرف با افزایش ضخامت لایه ادهزیو باعث بهبود باند گردید و از طرف دیگر با اچینگ مضاعف باعث اثر مطلوب در ایجاد الگوی مناسب اچینگ مینا مشابه اسید فسفریک شد. نتایج مطلوب Xe IV با استفاده از تکنیک کاربرد مضاعف در پژوهش حاضر با نتایج Ito و همکاران [۲۰] تطابق دارد. آنها نشان دادند که با افزایش لایه‌های ادهزیو در سیستم‌های I Bond و Xenon III، نانو ریزنشست ذرات نقره کاهش می‌یابد. آنها همچنین بیان کردند که هنگامی که لایه ادهزیو اول در مواجهه با سوبسترا به سرعت بافر می‌شود، لایه‌های اضافه پلیمریزه نشده می‌توانند قدرت اچینگ ادهزیو را بهبود دهند. همچنین یافته‌های پژوهش حاضر با نتایج پژوهش Owens و همکاران [۲۱] تطابق دارد، چراکه در پژوهش آنان هم ریزنشست لبه مینایی ادهزیو Xe IV به طور معنی‌داری کمتر از سایر ادهزیوها، از جمله CS³B، گزارش شد.

نتایج ریزنشست لبه مینایی گروه ۱ به طور معنی‌داری بهتر از گروه ۳ بود. از آنجا که سیستم ادهزیو CS³B یک ادهزیو ملایم با pH در حدود ۲/۶ می‌باشد، کاربرد یک لایه‌ای این ادهزیو توانایی اچینگ کافی مشابه اسید فسفریک را نداشته، ایجاد تگ‌های رزینی در این سیستم بر روی مینا به مخاطره می‌افتد.

در گروه ۴ با وجود نتایج ضعیف‌تر در مقایسه با گروه ۲، اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد.

در سوبسترای عاج دندان‌های شیری تفاوت‌هایی مانند تعداد توپول‌های عاجی بیشتر، قطر بیشتر توپول‌های عاجی، وجود میکروکانال‌ها [۲۸]، تفاوت غلظت کلسیم و فسفات در عاج پری‌توبولار و اینترتوبولار دندان‌های شیری، کم بودن میزان عاج اینترتوبولار در مقایسه با پری‌توبولار [۲۹]، ضخامت اندک عاج و نزدیکی ماده ادهزیو به پالپ، این سوبسترا را در هنگام باندینگ حساس‌تر و آسیب‌پذیرتر ساخته است.

ریزنشت لبه عاجی در گروه ۱ به نسبت زیاد بوده، درجات ۲ و ۳ ریز نشت در این گروه مشاهده گردید. اسپینگ تهاجمی بر روی عاج ممکن است به دیمینرالیزاسیون عاج تا عمقی منجر گردد که برای نفوذ رزین قابل دسترسی نباشد. در این حالت، نفوذ کافی رزین تا کف لایه هیبرید اتفاق نمی‌افتد. همچنین اسپینگ زیاد عاج عمقی ممکن است باعث باز شدن دهانه توپول‌ها، ورود آب و خیس شدن سوبسترای عاجی گردد [۹].

نتایج ضعیف ریزنشت لبه عاجی در گروه ۱ را می‌توان به کاربرد اسید فسفریک بر روی عاج دندان شیری نسبت داد. تعداد و قطر بیشتر توپول‌های عاجی و کم بودن میزان عاج اینترتوبولار و ضخامت اندک عاج در دندان‌های شیری، یک سوبسترای خیس برای پروسه باندینگ حاصل می‌کند.

با استفاده از سیستم‌های سلف اچ ادهزیو، عاج به صورت سطحی دیمینرالیزه می‌شود و همزمان نفوذ منومرها و پلیمریزه شدن آنها رخ می‌دهد. در این حالت بین میزان دیمینرالیزاسیون و عمق نفوذ رزین تفاوت کمتری وجود دارد [۱۱]. در گروه ۲ نتایج مطلوب ریزنشت لبه عاجی ممکن است نشان دهنده اتصال مناسب با عاج دندان‌های شیری باشد. سیستم سلف اچ CSB به عنوان یک سلف‌اچ ملایم، میزان حل‌شدگی کمتری در کریستال‌های هیدروکسی‌آپاتیت ایجاد می‌کند. در این حالت، میزان عریان‌شدگی فیبریل‌های کلاژن و باز‌شدگی توپول‌های عاجی کمتر بوده، یک لایه هیبرید ساب میکرون تشکیل می‌گردد [۹].

هیدروکسی‌آپاتیت باقیمانده درون لایه هیبرید به عنوان یک گیرنده برای واکنش‌های اضافی شیمیایی با گروه‌های کربوکسیل یا فسفات عمل می‌نماید. وجود منومر MDP در ساختار این ادهزیو، با ایجاد اتصال شیمیایی پایدار و همچنین اسپینگ ملایم

ساختار عاج دندان شیری، ممکن است توجیه‌کننده نتایج مطلوب ریز نشت لبه عاجی در این پژوهش باشد. سیستم ادهزیو CSB در پژوهش Cardoso و همکاران [۳۰] حداقل ریز نشت را در مقایسه با سیستم‌های توتال اچ نشان داد. همچنین، این سیستم ادهزیو در پژوهش Owens و همکار [۲۱] نیز کمترین ریز نشت را در مقایسه با چند سیستم نسل هفتم نشان داد.

درجاتی از ریز نشت لبه عاجی در نمونه‌های گروه ۳ مشاهده گردید که هر چند اندکی از نتایج گروه ۱ مطلوب‌تر بود، اما به طور معنی‌داری ریز نشت بیشتری را در مقایسه با گروه‌های ۲ و ۴ نشان می‌دهد.

در پژوهش‌های قبلی [۳۱، ۱۷] نیز سیستم ادهزیو CSB استحکام باند بیشتری را در مقایسه با CS³B نشان داده است. احتمال دارد با توجه به وجود آب بیشتر در عاج دندان‌های شیری و نیز وجود میزان زیاد آب در ساختار یک جزئی CS³B، کاربرد یک لایه‌ای این ادهزیو باعث عدم شکل‌گیری ضخامت کافی لایه ادهزیو گردیده باشد. وجود آب علاوه بر تضعیف پلیمریزاسیون رزین، با ایجاد غشاهای نیمه تراوا اجازه حرکت سریع آب را در بین ادهزیو پلیمریزه می‌دهد.

یافته‌های این پژوهش با پژوهش Uekusa و همکاران [۳۲] که نشان داده‌اند استحکام باند سیستم CS³B در دندان‌های شیری نسبت به دندان‌های دائمی ضعیفتر است همخوانی دارد.

در گروه ۴ نتایج ریز نشت لبه عاجی به طور معنی‌داری بهتر از گروه ۱ بود، ولی با گروه‌های ۲ و ۳ تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد. نتایج گروه ۴ ضعیف‌تر از گروه ۲ و اندکی بهتر از گروه ۳ بود. سوبسترای خیس عاج دندان شیری و وجود مقادیر زیاد استون/ آب، به عنوان حلال سیستم Xe IV، امکان استفاده از wet bonding را فراهم می‌آورد. در این حالت بدون کلاپس شبکه کلاژنی، استون می‌تواند آب باقیمانده را جابجا کرده، منومرهای رزین را به درون توپول‌های عاجی باز و به داخل فضاهای شبکه کلاژن حمل نماید [۹].

در مطالعه Atash و همکار [۱۱] نیز سیستم استون دار Xenon III بهترین سیل عاجی را نشان داد که می‌تواند تا حدودی در راستای یافته‌های پژوهش حاضر باشد. در بررسی اختلاف بین ریز نشت لبه مینایی و عاجی گروه‌ها مشخص

روی عاج برای آنها پیش‌بینی می‌شد، قابل توجیه است. در گروه‌های ۲ و ۳ با توجه به قدرت اسیدی ملایم این ادهزیوهای سلف‌اچ، تفاوت معنی‌داری بین ریزنشست لبه مینایی و عاجی دو گروه مشاهده نگردد.

گردید که در گروه‌های ۱ و ۴ ریزنشست لبه عاجی به طور معنی‌داری بیشتر بود. این مطلب با توجه به قدرت تهاجم اسیدی سیستم توتال OBP و سیستم سلف‌اچ intermediary strong (Xe IV)، که نتایج بهتری بر روی مینا و نتایج ضعیف‌تری بر

References

1. Rosen M, Melman GE, Cohen J. Changes in a light-cured composite resin material used to restore primary anterior teeth: an eighteen month in vivo study. *J Dent Assoc S Afr* 1990; 45(6): 251-5.
2. Papathanasiou AG, Curzon ME, Fairpo CG. The influence of restorative material on the survival rate of restorations in primary molars. *Pediatr Dent* 1994; 16(4):282-288.
3. Kohler B, Rasmusson CG, Odman P. A five-year clinical evaluation of class II composite resin restorations. *J Dent* 2000; 28(2): 111-6.
4. Sidhu SK. Sealing effectiveness of light-cured glass ionomer cement liners. *J Prosthet Dent* 1992; 68(6): 891-4.
5. Bauer JG, Henson JL. Microleakage: a measure of the performance of direct filling materials. *Oper Dent* 1984; 9(1): 2-9.
6. Taylor MJ, Lynch E. Microleakage. *J Dent* 1992; 20(1): 3-10.
7. Alani AH, Toh CG. Detection of microleakage around dental restorations: a review. *Oper Dent* 1997; 22(4): 173-85.
8. Rodrigues JA, De Magalhaes CS, Serra MC, Rodrigues Junior AL. In vitro microleakage of glass-ionomer composite resin hybrid materials. *Oper Dent* 1999; 24(2): 89-95.
9. Van meerbeek B, Van landuyt K. Bonding to enamel and dentin. In: Summitt JB, editor. *Fundamentals of operative dentistry: a contemporary approach*. 3rd ed. Chicago: Quintessence Pub; 2006: 202-42.
10. Van Landuyt KL, De Munck J, Snauwaert J, Coutinho E, Poitevin A, Yoshida Y, et al. Monomer-solvent phase separation in one-step self-etch adhesives. *J Dent Res* 2005; 84(2): 183-8.
11. Atash R, Vanden Abbeele A. Sealing ability of new generation adhesive systems in primary teeth: an in vitro study. *Pediatr Dent* 2004; 26(4): 322-8.
12. De Munck J, Van Landuyt K, Peumans M, Poitevin A, Lambrechts P, Braem M, et al. A critical review of the durability of adhesion to tooth tissue: methods and results. *J Dent Res* 2005; 84(2): 118-32.
13. Summitt JB, Chan DC, Burgess JO, Dutton FB. Effect of air/water rinse versus water only and of five rinse times on resin-to-etched-enamel shear bond strength. *Oper Dent* 1992; 17(4): 142-51.
14. Swift EJ, Jr., Wilder AD, Jr., May KN, Jr., Waddell SL. Shear bond strengths of one-bottle dentin adhesives using multiple applications. *Oper Dent* 1997; 22(5): 194-9.
15. Zheng L, Pereira PN, Nakajima M, Sano H, Tagami J. Relationship between adhesive thickness and microtensile bond strength. *Oper Dent* 2001; 26(1): 97-104.
16. Harada TS, Pazinato FB, Wang L, Atta MT. Effect of the number of coats of simplified adhesive systems on microleakage of dentin-bordered composite restorations. *J Contemp Dent Pract* 2006; 7(5): 34-41.
17. Fritz UB, Finger WJ. Bonding efficiency of single-bottle enamel/dentin adhesives. *Am J Dent* 1999; 12(6): 277-82.
18. Bouillaguet S, Gysi P, Wataha JC, Ciucchi B, Cattani M, Godin C, et al. Bond strength of composite to dentin using conventional, one-step, and self-etching adhesive systems. *J Dent* 2001; 29(1): 55-61.
19. Kavian M. The effect of double coating of two self-etch primers on microshear bond strength to enamel and dentin. [Thesis]. Isfahan: Isfahan University of Medical Sciences. 2006.
20. Ito S, Tay FR, Hashimoto M, Yoshiyama M, Saito T, Brackett WW, et al. Effects of multiple coatings of two all-in-one adhesives on dentin bonding. *J Adhes Dent* 2005; 7(2): 133-41.
21. Owens BM, Johnson WW. Effect of single step adhesives on the marginal permeability of class V resin composites. *Oper Dent* 2007; 32(1): 67-72.
22. Van Meerbeek B, Kanumilli P, De Munck J, Van Landuyt K, Lambrechts P, Peumans M. A randomized controlled study evaluating the effectiveness of a two-step self-etch adhesive with and without selective phosphoric-acid etching of enamel. *Dent Mater* 2005; 21(4): 375-83.
23. De Munck J, Vargas M, Iracki J, Van Landuyt K, Poitevin A, Lambrechts P, et al. One-day bonding effectiveness of new self-etch adhesives to bur-cut enamel and dentin. *Oper Dent* 2005; 30(1): 39-49.
24. Shirai K, De Munck J, Yoshida Y, Inoue S, Lambrechts P, Suzuki K, et al. Effect of cavity configuration and aging on the bonding effectiveness of six adhesives to dentin. *Dent Mater* 2005; 21(2): 110-24.

25. Li H, Burrow MF, Tyas MJ. Nanoleakage patterns of four dentin bonding systems. *Dent Mater* 2000; 16(1):48-56.
26. Atash R, Vanden Abbeele A. Sealing ability and bond strength of four contemporary adhesives to enamel and to dentine. *Eur J Paediatr Dent* 2005; 6(4): 185-90.
27. Ernst CP, Galler P, Willershausen B, Haller B. Marginal integrity of class V restorations: SEM versus dye penetration. *Dent Mater* 2008; 24(3): 319-27.
28. Agostini FG, Kaaden C, Powers JM. Bond strength of self-etching primers to enamel and dentin of primary teeth. *Pediatr Dent* 2001; 23(6): 481-6.
29. Sumikawa DA, Marshall GW, Gee L, Marshall SJ. Microstructure of primary tooth dentin. *Pediatr Dent* 1999; 21(7): 439-44.
30. Cardoso PE, Placido E, Moura SK. Microleakage of four simplified adhesive systems under thermal and mechanical stresses. *Am J Dent* 2002; 15(3): 164-8.
31. Kiremitci A, Yalcin F, Gokalp S. Bonding to enamel and dentin using self-etching adhesive systems. *Quintessence Int* 2004; 35(5): 367-70.
32. Uekusa S, Yamaguchi K, Miyazaki M, Tsubota K, Kurokawa H, Hosoya Y. Bonding efficacy of single-step self-etch systems to sound primary and permanent tooth dentin. *Oper Dent* 2006; 31(5): 569-76.

Microleakage study of simplified adhesive systems in class V cavities of primary teeth

Shiva Mortazavi, Anahita Haratian, Mehrdad Kazemian, Poursan Samimi*

Abstract

Introduction: *There is a high demand for tooth-colored restorations in pediatric dentistry. Since etch-and-rinse adhesive systems are time-consuming, there is a tendency to replace them with simplified adhesive systems. This study compared microleakage of class V composite resin restorations in primary teeth restored using simplified adhesive systems.*

Materials and Methods: *In this in vitro study standard class V cavities were prepared in 60 primary canines with incisal margins in enamel and gingival margins in dentin. The samples were randomly divided into 4 groups and restored as follows: Group 1: Opti Bond Solo Plus (OBP); Group 2: Clearfil SE Bond (SEB); Group 3: Clearfil S³ Bond (S³B); Group 4: Xeno IV (XeIV). The cavities were filled with Filtek Z250 composite resin and observed under a stereomicroscope at $\times 32$ for microleakage scoring. The results were analyzed with Kruskal-Wallis test followed by Mann-Whitney and Wilcoxon Signed Rank tests using SPSS software.*

Results: *The results showed significant differences between groups 1 and 4 and group 3 in enamel leakage (p value = 0.005). There was also a significant difference between group 1 and groups 2 and 4 in dentinal leakage (p value = 0.001). The test showed that enamel leakage in groups 1 and 4 was significantly lower than dentinal leakage in these groups.*

Conclusion: *The strong acidic adhesives in groups 1 and 4 were more effective in enamel leakage prevention. The mild self-etching adhesive in group 3 was effective in enamel and was the best in dentin leakage prevention.*

Key words: *Microleakage, Simplified adhesives, Self-etching adhesive, Cervical cavity, Primary teeth.*

Received: 10 Aug, 2010

Accepted: 23 Nov, 2010

Address: Associate Professor, Department of Operative Dentistry, School of Dentistry and Torabinejad Dental Research Center, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran.

Email: samimi@dnt.mui.ac

Journal of Isfahan Dental School 2010; 6(4): 250-258.